

קוֹנְטָרַס

חֲשִׁיבוֹת הַקְּבוּץ

יגלה ויבאר ויחזק את נשות ישראל, שלא תמנענה מבעליהן
לנסע אל צדיקים לראש השנה, ובפרט אם הם רוצים לזכות
לנסע אל הקבוץ הקדוש בעיר אומן לראש השנה, ויסביר את
גדל הזכות לכל מי שזוכה להיות בראש השנה אצל צדיקים
קדושים בכלל, ואצל קבוץ חסידי ברסלב בעיר אומן בפרט.

*

בְּנוֹי וּמִיָּסֵד עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה

רַבֵּי נַתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלֵב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי חֲכָמֵינוּ

הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

רַבְנוּ ז"ל עוֹשֶׂה בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה
עֲנִינִים וְתַקּוּנִים מֵהַ שְׁבֻכָּל
הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת...

(חיי-מוהר"ן, סימן תז)

קונטרס

השיבות הקבוע

א.

בנותי היקרות! הנה עכשו מגיע היום הקדוש והנורא ראש השנה, שבו דנים את כל העולם כלו, פי (ראש השנה ח:): מראש השנה נדון מה יהיה בסופו, והכל נהוגים בראש השנה וגזר דין שלהם נחתם ביום הכפורים (שם לד.), ומזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, וכן חסרונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה (בבא בתרא י.), פי ביום הזה דנים את כל העולם כלו בלי שום יוצא מן הכלל, ובראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון (ראש השנה טז.), מי לא נפקד כהיום הזה, פי זכר כל היצור לפניו בא, מעשה איש ופקדתו; ועל-כן נוהגים כלל ישראל לנסע

לצדיקים לראש השנה. וכמו בגשמיות כשיש על
 האדם דינים ומשפטים גדולים, והולכים לשפט
 אותו למיתה ולהריגה, חס ושלום, או לאסרו
 בבית-האסורים ימים או שנים, וצפויים לו ענשים
 קשים ומרים, בודאי האדם הזה לא נח ולא שקט
 כרגע, אלא עושה כל מיני פעולות שבעולם,
 ומחפש ומבקש אחר העורך-דין הכי גדול, ואינו
 חוסך שום כסף שבעולם שיהיה הסנגור שלו,
 ומתיק ממנו את משפטו ויצילו ממיתה ונהריגה או
 מענש מאסר ויסורים קשים ומרים, וכל מה
 שעורכי דינים מפחדים אותו ומבדרים לו חמר
 דינו ומה צפוי בשבילו, הוא אינו נח כרגע, אלא
 עושה כל מיני תחבולות שבעולם ומחפש אחר
 העורך-דין היותר גדול, שיכול להצילו מענש
 המיתה ונהריגה או מענש מאסר וסבל היסורים
 הקשים והמרים, כי "וכל אשר לאיש יתן בעד
 נפשו" (איוב ב, ד), כולי האי ואולי ינצל ממיתה
 משנה או מבית-האסורים, ויסבל ענשים קשים
 ומרים, רחמנא לצלן, ולא ינוח ולא ישקט כרגע,
 וילך מעיר לעיר ולבקש אחר העורך-דין

היותר גדול שיכול לרחם עליו, ויקל דינו ומשפטו ויהיה הסגור שלו, ויצילו מענש המיתה או מענש מאסר ויסורים קשים ומרים. וכן הוא אם רופא גלה אצל האדם איזו מחלה רעה, רחמנא לישזבן, מחלה ממארת, ואומר לו, תדע שבודאי תמות, ואין לך שום תקנה לחיות, מה לא יעשה אדם בשביל שיחיה, ירוץ ויחפש ויבקש אחר בתי חולים, וילך מבית-חולים לבית-חולים, ממדינה למדינה, ויסע מסוף העולם ועד סופו, פן ואולי ימצא איזה רופא גדול וממחה שיכול לרפאותו, וימכר את כל מטלטלי ביתו, וילווה רבבות לשלם לרופא כולי האי ואולי יכול להציל את נפשו. וכן אם, חס ושלום, קרה איזה מקרה לא טוב, שאחת מכן או אחד מהילדים נעשו חולים בחולי ממאיר, רחמנא לישזבן, מה לא יעשה בעליהן כדי להציל אתכן או את הילדים, ומה לא הייתם עושות ומפקירות בשביל תיכון ותיי ילדיכן, הלא הייתן מגרשות את בעליהן מביתכן ומזרזות אותם שירוץ אל הרופא הממחה ביותר, אפלו שהוא נמצא בסוף העולם, אולי הוא יכול לרפאות ולהציל את

נֶפֶשׁ הַחֹלָה, וְהֵייתֶן אוֹרוֹת לוֹ אֶת הַבְּגָדִים
 בַּמְזוּדָה, וּמְכִינֹת לוֹ מְזוּן וְצִידָה לְדֶרֶךְ, וְהֵייתֶן
 מִפְּקִירוֹת הַכֹּל, הָעֶקֶר שְׂיִלָּךְ מִהֵר וְיִסַּע אֶל הָרוֹפֵא
 לְהַצִּיל אֶת הַחֹלָה, וְהֵייתֶן מְלוֹת אוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה פֶּן וְאוֹלֵי עֶכְשָׁו מְצֹאנוּ אֶת הָרוֹפֵא שְׂיִכּוֹל
 לְרַפֵּא אֶת הַחֹלָה, אִם זֶה הַבַּעַל וְאִם זֶה אַחַת מִכֵּן
 וְאִם זֶה יִלְדִיכֵן, מֵה לֹא הֵייתֶן עוֹשׂוֹת בְּשִׁבִיל לְמַצֵּא
 אֵיזָה רוֹפֵא שְׂיִכּוֹל לְהַצִּיל אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְדַבֵּר זֶה
 בְּרוּר. וְהִנֵּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה סְפָרֵי הַחַיִּים וְסְפָרֵי
 הַמֵּתִים פְּתוּחִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמִי יוֹדֵעַ אֵילוֹ
 עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים מְחַכִּים לָנוּ, חַס וְשָׁלוֹם, בַּשָּׁנָה
 הַזֹּאת, אוֹ מִיֵּתָה מְשֻׁנָּה אוֹ חֲלָאִים רָעִים אוֹ עֲנִיּוֹת
 וְדַחְקוֹת אוֹ עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים וּמְשַׁפְּטִים גְּדוֹלִים,
 וְצָרִיכִים עוֹרֵךְ-דֵּין גְּדוֹל בְּעוֹלָם שְׂיִכּוֹל לְהוֹשִׁיעַ
 אוֹתָנוּ, וְהָעוֹרֵךְ-דֵּין וְהָרוֹפֵא הַזֶּה הוּא הוּא הַצַּדִּיק
 שְׁבֵדוֹר, וְעַל-כֵּן נוֹהֲגִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְנַסֵּעַ אֶל
 צַדִּיקִים לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי זֶה עֶקֶר עֲבוֹדַת רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים — לְהַמְתִּיק תַּקְוָה
 הַדֵּינָיִם וּלְחַלּוֹת פָּנָיו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתִּיק
 אֶת הַדֵּין מִכָּל אֵלוֹ שְׂבָאִים אֵלָיו, וּבְשִׁבִיל זֶה

צריכים לנסע לגדולי הצדיקים על ראש השנה, שיודעים לעסק בתקון זה בשלמות, בתכלית השלמות שאין שלמות אחריה (לקוטי הלכות, תפלת מנחה, הלכה ו', אות ז'); ועל-כן, בנותי היקרות, אל נא תמנענה מבעליכן לנסע לראש השנה לצדיקים אמתיים, אף שאני יודע שזה מאד מאד קשה להשאר לבד בבית עם הילדים, עם כל זאת עליכן לדעת ולזכר תמיד, מי יודע מה נגזר עליכן בשנה זו, ולכן תשתדלנה בכל מיני אפנים שבעולם שבעליכן יסעו לראש השנה, כי מעלת האדם הנוסע אל צדיקים לראש השנה — אין לתאר ואין לשער כלל, כי הם ממתיקים את הדינים מכל אלו שבאים אליהם, ואפלו אם כבר המצב אבוד לגמרי, חס ושלום, יש בכת גדולי הצדיקים לחפש ולבקש ולמצא את האבדה, ולהשיבה אל בעליה (לקוטי הלכות, ברכות הפרות, הלכה ה', אות א'), ולכן אל נא תמנענה את בעליכן מלנסע אל רבם לראש השנה, ואדרבה תשתדלנה ובכל מיני אפנים שבעולם לארוז להם את מזודותיהם עם בגדיהם ועם צדה לדרך, שיסעו לראש השנה לגדולי

מבחרי הצדיקים היכולים להמתיק כל הדינים ולהפוך את כל הגזרות הרעות שנגזרו עליכם, חס ושלום, שיתהפכו לטובה, וימתקו מכם כל הדינים, שתפתבו ותחתמו בספר החיים, בספר הפרנסה ובספר הבריאות. נא ונא, בנותי היקרות, תתישבנה היטב היטב בדעתכן מה מחכה על בעליכן או על עצמכן או על ילדיכן בשנה זו, ודיקא אם בעליכן יזכו לנסע אל צדיקים על ראש השנה, הם בודאי יכולים לקרע ולבטל את הגזר-דין לגמרי, ולהפוך הכל לטובה, ולכן אל תרבנה ואל תמררנה את חיי בעליכן, למה הם עוזבים אתכן בראש השנה לבד עם הילדים, תתחלנה להסתכל על הצד הטוב של הנסיעה, שבודאי הם נוסעים אל גדולי הצדיקים שיכולים להמתיק את הדינים מעליכם ומעל בני ביתכם; ולכן, בנותי היקרות, תשמחנה מאד מאד שבעליכן נוסעים לצדיקים על ראש השנה, ותכבדנה ותיקרנה אותם מאד מאד, ותשלחנה

פתקאות ופדיונות בשביל הוריקן ויקיריקן, שגם הם יזכרו לטובה אצל הצדיקים האמתיים.

ב.

בנותי היקרות! דבר זה נאמר על כל צדיק וצדיק אמתי אשר דבוק בו יתברך, שבצליקן רוצות לנסע אליו על ראש השנה, שאל תמנענה מהם, כי עקר המתקת הדין הוא דיקא על ידו (לקוטי הלכות, חזקת מטלטלין, הלכה ה', אות יח), על אחת כמה וכמה אם בצליקן זכו להתקרב אל חסידי ברסלב, אשר בפרוש גלה רבנו הקדוש והנורא רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו, ואמר, שכל ענינו הוא רק ראש השנה, ואמר: הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, ותקדוש ברוך הוא יודע שאין הדבר הזה ירושה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה לא מבעיא אתם כלכם בודאי תלויים בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלויים בראש השנה שלי (ת"י מוהר"ן, סימן תה), ואמר שיכולים אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה

לא הִיָּה אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן,
 אַף־עַל־פִּי־כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִים אֲפֹלוּ הֵם לְקַבֵּל
 תְּקוּן, אַף־עַל־פִּי שְׁבָכָל הַשָּׁנָה אֲפֹלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ
 לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם
 יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּן, כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתַקּוּנִים שְׁגָם הוּא בְּכָל הַשָּׁנָה אֵינוֹ
 יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

תְּתַאֲרָנָה לְעֶצְמָכֶן, רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא רַבִּי
 נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ
 כָּל יָמָיו בְּשָׁבִיל תְּקוּן נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגָלָה שֶׁאֵין
 שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
 עח), וְאַף־עַל־פִּי־כֵן נִמְצְאִים אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שִׁירְדוּ
 בְּעַמְקֵי עַמְקִים בְּשָׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו, שְׁגָם הוּא
 אֵינוֹ יְכוּל לְתַקְנָם כָּל הַשָּׁנָה, זֶה מִכְרַח לְהִיּוֹת
 אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁעָשׂוּ אֶת הַכִּי גְרוּעַ שָׂרֵק יְכוּל
 לְהִיּוֹת, אִם רַבְּנוּ ז"ל לֹא יְכוּל לְתַקְנָם כָּל הַשָּׁנָה,
 אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם לָהֶם יֵשׁ תְּקוּן וְתַקְוָה וְיְכוּל
 לְתַקְנָם; וְעַל־כֵּן בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת, עֲלִיכֶן לְדַעַת, אֵיךְ
 הֵיכֵן יֵשׁ עוֹד בְּעוֹלָם צְדִיק קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שֶׁהַבְּטִיחַ

הבטחה חזקה, שכל מי שיבוא אצלו על ראש השנה לעיר אומן, ויבקש ויתחנן על נפשו שלא יצא משם אלא עם ישועות וחסדים גמורים, ועם רפואות ופרנסה בשפע, ובפרוש אמר: הראש השנה שלי עולה על הכל, והוא פלא אצלי, מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא ימהרו כל האנשים המקורבים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה, איש בל יעדר, פי כל הענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות פרוז, שכל מי שפר למשמעתו, ומקרב אליו, יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד (חיי-מוהר"ן, סימן תג); ולכן, בנותי היקרות, למה לכן למרר את חיי בעליכן שמניחים אתכם לכמה ימים לבד עם ילדיכן, מי יודע מה נגזר עליכן או על ילדיכן או על בעליכן, והאם יש עוד בעולם עורך-דין גדול כמו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו? האם יש עוד רופא גדול, רופא ממחה כמו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו? אשר הבטיח בהבטחה חזקה עם עדים נאמנים, שכל מי שיבוא

אֶל צִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמֵן, וַיֹּאמֶר שָׁם הָעֲשָׂרָה
 מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכֹּלֵל', שֶׁאִפְלוּ
 עֲצָמוֹ וְגָבְהוּ פִשְׁעֵיו וַחֲטָאָיו, יָנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאָרֶץ
 וְלָרֶחֶב, וַיַּעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה נִצְחִית. אִיִּה אֵיפֹה יֵשׁ עוֹד
 צְדִיק בְּעוֹלָם שֶׁהַבְּטִיחַ הַבְּטָחָה כִּזוֹ? ! וְאִךָ שְׂאֵנִי
 יוֹדֵעַ שֶׁהִרְבֵּה אֲנָשִׁים מִתְּלוֹצְצִים מִדְּבוּרִים אֵלוֹ
 וְאֵינָם מֵאֲמִינִים בְּזֶה, אֲשַׁאל אֶתְכֶן, בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת,
 הֲאֵם כִּשְׁנֵיגוֹר אֵיזָה מִשְׁפָּט חֲמוּר עַל בְּעֲלִיכֶן —
 מִיִּתָּה וְהִרִיגָה אוֹ מֵאֶסֶר עִם יִסּוּרֵי קָשִׁים וּמָרִים,
 הֲאֵם לֹא הֵייתֶן מְפֹזְרוֹת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם, הָעֶקֶר
 שֶׁיְהִי סֵנְגוֹר לְפָנָי הַשׁוֹפֵט בְּעֵבֹר בְּעֲלִיכֶן, וְאֵם הָיָה
 שׂוֹאֲלִים אֶתְכֶן עַל הָעוֹרֵף-דֵּין הַזֶּה, שֶׁהוּא פּוֹשֵׁעַ
 יִשְׂרָאֵל, וְאוֹכֵל נְבִלוֹת וְטֵרֵפוֹת וּמְחַלֵּל שַׁבָּת —
 הֲאֵם הוּא יִהְיֶה הָעוֹרֵף-דֵּין שְׁלָכֶם, בּוֹדֵאֵי לֹא הֵייתֶן
 מְסֻרְבוֹת כָּלֵל, וְהֵייתֶן מְפֹזְרוֹת כָּל מְעוֹתֵיכֶן
 וּמִבְקָשׁוֹת וּמִתְחַנְנוֹת לְפָנָיו שֶׁיִּקַּח אֶת הַתִּיק שְׁלָכֶן
 רֵאשׁוֹן, אוֹ אֵם בְּעֲלִיכֶן אוֹ אֶתֶן אוֹ יִלְדִיכֶן הֵייתֶם
 נִחָלִים בְּאֵיזוֹ מַחֲלָה מִמְּאָרֶת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֶן, הֲאֵם
 לֹא הֵייתֶן רְצוֹת וּמְחַפְשׁוֹת אַחַר הָרוּפָא הַיּוֹתֵר
 גָּדוֹל, וּמְשַׁלְּמוֹת לוֹ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, וְלֹא הֵייתֶן

חוסכות שום טרחה והוצאות ממון כלל, אלא
 הייתן רצות ומבקשות ומתחננות ובוכות לפניו
 שיקח אתכן הראשון לפני כל החולים, פי הרי אתן
 נמצאות במצב חמור מאד מאד, שפבר יאשו את
 חייכן, ואף שהרופא הזה הוא כגוי גמור, מחלל
 שבת בפרהסייה, אוכל גבלות וטרפות, ואין לו שום
 אמונה כלל, ומתלוץ מכל הקדוש לעם ישראל,
 לא הייתן שומעות לשום בריה שבעולם, אלא
 הייתן עושות מה שטוב בשבילכן ובשביל חייכן.
 עכשו אשאל אתכם בנותי היקרים, האם אין זה
 מצחיק, שאתן מוסרות את משפטיכן או רפואתכן
 בידי כופרים בעקר, ואינכן שמות לב לאנשים
 שמעירים לכן שחבל ללכת אליהם, אדרבה הייתן
 מסתכלות עליהם בבוז וכו', על אחת כמה וכמה
 באין ערך כלל באלף אלפי אלפים הבדלות, אם
 יש צדיק קדוש ונורא בעולם כמו רבי נחמן
 מברסלב, זכותו יגן עלינו, שהבטיח בהבטחה
 חזקה עם שני עדים נאמנים, והוא ערב בדבר, שמי
 שיבוא אצלו לציונו הקדוש בעיר אומן, ויאמר שם
 העשרה מזמורי תהלים, שיעשה לו טובה נצחית,

ומכל שכן פשיבוא אצלו על ראש השנה ויתעקש
 שם בתפלה ובקשה, שלא יזוז משם עד שיחזור עם
 ישועה וימתקו ממנו כל הדינים הקשים והמרים
 ויתרפא ברפואה שלמה; ולכן בנותי היקרות, אל
 תשמנה לב מה שהשכנות או החברות מסיתות
 ומדיחות אתכן נגד הנסיעה לעיר אומן על ראש
 השנה, תלעגנה להן, ותשאלנה אותן בפרוש, האם
 אל עורף-דין עם שפם מסלסל וכו', או האם אל
 רופא עם קרחת וכו', גם-כן הייתן מסיתות
 ומדיחות אותי נגד בעלי, שלא אניח לו לנסע
 אליו?! הלא אז הייתן מחזקות אותי ומעוררות
 ומזרזות אותי, שאשתדל לעשות כל מיני פעלות
 שבעולם, שבעלי ירוץ אל העורף-דין או אל
 הרופא, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל באלף
 אלפי אלפים הבדלות אם יש צדיק קדוש ונורא
 בעולם, שהבטיח הבטחה כל-כף גדולה, שבודאי
 תזרזנה את בעליכן, וממש תגרשנה אותם במקל,
 שיסעו אל הצדיק הקדוש והנורא רבי נחמן
 מברסלב, זכותו יגן עלינו, לראש השנה בעיר
 אומן, אשר בודאי תראינה ישועה גדולה השנה, כי

הצדיק הקדוש והנורא הזה רבי נחמן מברסלב,
זכותו יגן עלינו, ימתיק מכם את כל הדינים —
כמו שהבטיח, ואל תאבינה ואל תשמענה אל שום
בריה שאומרת אחרת.

ג.

בנותי היקרות! אני יודע ומבין היטב את
צערך הקשה שיש לכן, שאתן נשאות בראש
השנה לבד עם הילדים, וכן מעמד ומצב הפרנסה
מאד מאד קשה, ואתן נכנסות ללחץ ולחובות
בשביל הנסיעה אל ציונו הקדוש של רבי נחמן
מברסלב, זכותו יגן עלינו, בעיר אומן, עם כל זאת
עליכן לישוב עצמכן, מה הייתן עושות אם בעליכן
היה נפטר עכשו, והייתן נשאות אלמנות, כמה
בכיות וכמה דמעות הייתן שופכות, והייתן
שבורות ורצוצות ונשאות גלמודות, ולא הייתן
יכולות לתן לעצמכן עצה עם הילדים, וכבר אין
מדברים מפרנסה, מי היה מרחם עליכן?!
תחשבנה על זה היטב היטב; עכשו אשאל אתכם,
בנותי היקרות, מה כל הרעש הזה, מה כל

המחלוקות והמריבות והמרירות שאתן עושות
לבעלי־כֶּן, בגלל שהם נוסעים לראש השנה אל ציון
איש האלקים נורא מאד רבי נחמן מברסלב, זכותו
יגן עלינו, שהבטיח בהבטחה כל-כף חזקה, שמי
שיבוא אל ציונו הקדוש, יעשה לו טובה נצחית,
ולא יחזר משם בלי ישועה; ולכן בנותי היקרות,
אל לכן לקבל את הלשון-הרע והרכילות והליצנות
משכנותיכן וחברותיכן, שמדברות כל דבר אסור
על רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו, ועל אנשיו
האמתיים, ומכל שכן על הנסיעה לעיר אומן לראש
השנה, תחשבנה היטב, אלו השכנות ואלו החברות
שמסיתות ומדיחות אתכן נגד הנסיעה, הלא פרוסת
לחם אחת לא היו מביאות לכן, אם הייתן נשארות
אלמנות, ושום עזר בעולם לא הייתן רואות מהן,
וזה ברור בפשמש, ולכן למה ומה לכן לצית להן,
יותר טוב לכן להשלים עם בעלי־כֶּן, ולחזקם
ולאמץם ולעודדם שיסעו בשמחה אל ציונו
הקדוש של רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ויחזרו ויביאו אתם ישועות ורפואות לכל שנה,
ושחצדיק הקדוש והנורא הזה יהיה העורף דין

וְהַמְּלִיץ יֵשֶׁר לְפָנַי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה בְּעִבּוּרָךְ, וְתִזְכְּיָנָה לְהַכְתֵּב בְּסַפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים, בְּסֵפֶר הַחַיִּים וּבְסֵפֶר הַפְּרָנְסָה, וְתִזְכְּיָנָה לְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, אַתָּן וְיִלְדֵיכֶם וּבַעֲלֵיכֶן, וְתִהְיֶינָה שְׁמוֹרוֹת כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל רַע, וְשׁוּם עֵין הָרַע וְשׁוּם נֶזֶק וְשׁוּם מַחֲלָה וְשׁוּם כְּשׁוּף וְשׁוּם מַזִּיק לֹא יִגַּשׁ אֲלֵיכֶן, וְתִהְיֶינָה שְׁמוֹרוֹת מִכָּל מִינֵי מַזִּיקִים וְשָׂדִים וְרוּחוֹת רָעוֹת, וְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֵן שׁוּם רַע; אֵל נָא, בְּנוֹתַי הַיְקָרוֹת, לְצִיֵּת לְאֱלוֹ הַמְּכַשְׁפוֹת, הַמְּסִיתוֹת וְהַמְּדִיחוֹת אֶתְכֶן נֶגֶד הַנְּסִיעָה הַקְּדוּשָׁה אֶל צִיּוֹן רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּעִיר אוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲדַרְבֶּה רְאִינָה לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְבַעֲלֵיכֶן שְׂיִסְעוּ בְּשִׂמְחָה, וְתִאָּרְזְנָה לָהֶם אֶת הַמְּזוּדָה עִם בְּגָדֵיהֶם וְעִם צְדָה לְדַרְךָ, וְתִחַזְקֶנָה וְתַעֲזֹדְדֶנָה אֶת בַּעֲלֵיכֶן שְׂיִסְעוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן, וְתִזְהַרְנָה אוֹתָם בְּהַזְהָרוֹת נוֹרְאוֹת, שֶׁלֹּא יִבְלוּ אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהֶבֶל וָרִיק, וְתִאָּסְרְנָה עֲלֵיהֶם בְּאִסּוּר חָמוּר, שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבְבוּ בֵּין לְצִיִּים וְיוֹשְׁבֵי קַרְנוֹת, בַּעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבַעֲלֵי מַחֲלָקָת, וְשִׂבְטֵיחוֹ לָכֵן הַבְּטָחָה חֲזָקָה, שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ שָׁם שׁוּם דָּבָר בְּטֵל,

אָלָא יִשְׁבוּ תָּמִיד בְּצִיּוֹן רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ
 יִגַּן עָלֵינוּ, וַיִּבְקְשׁוּ וַיִּתְחַנְּנוּ עַל נַפְשָׁם עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ
 וְעַל נַפְשׁ הַיְלָדִים וְעַל הַדְּרָכִים וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל,
 כִּי אִם כָּבֹד שׁוֹבְרִים אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפֹבִים,
 וְעוֹלָה הַנְּסִיעָה סְכוּם גָּדוֹל, חָבֵל עַל כָּל רָגַע וְדָקָה
 לְבִלּוֹת שָׁם בְּהֶבֶל וְרִיק וּבַפְּטוּי דְּדְבָרִים בְּטִלִּים
 וְלִשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אֲדַרְבָּה אִם
 בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, שֶׁשָּׁם מִתְלַבֵּשׁ הַסֵּמ"ך
 מ"ם בְּיוֹתֵר לְעַרְבָב וּלְבַלְבֵּל אֶת דַּעַת הָאָדָם
 בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבְשִׁטוֹת וּבְהֶבְלִים, שֶׁיִּרְאוּ
 לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר, וְלַעֲסֹק שָׁם רַק בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה
 וּבְכַסּוּפִים חֲזָקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. בְּנוֹתֵי הַיְקָרוֹת,
 תִּקְחוּ תְּקִיעַת כַּף וְהַבְּטָחָה מִבְּעֲלִיכֵן, אִם כָּבֹד
 הַפְּקָרְתֵן אֶת הַכֹּל וְהַסְּכַמְתֵּן שְׂיִסְעוּ בְּעֲלִיכֵן אֶל
 צִיּוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם עֵסֶק בְּשׁוּם רִיב
 וּמַחְלָקָת וְלִיצְנוּת וּדְבָרִים בְּטִלִּים, אָלָא תָּמִיד יִשְׁבוּ
 עַל יַד הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ וַיִּבְקְשׁוּ וַיִּתְחַנְּנוּ עַל שָׁנָה
 טוֹבָה וּמְתַקָּה, וְאִזּוֹ נִכּוֹן לְבָכֵן יִהְיֶה וּבְטוֹחַ,
 שְׂבַעֲלִיכֵן יִתְזַרוּ עִם פְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה, וְהַשָּׁנָה

תְּהִיֶּה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשֹׁפֵעַ, וְתוּכְלוּ לְשֵׁלֵם אֶת כָּל
הַחֻבּוֹת שְׁאַתֶּם תִּיבִים, וְלֹא עוֹד אֶלָּא תוּכְלוּ לְקַנּוֹת
כָּל מַה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים וְרוֹצִים, וְתִהְיוּ כֻלְכֶם
בְּרִיאִים, וְתִכְתְּבוּ וְתִחַתְמוּ לְשָׁנַת תַּיִם וְאַרְבָּע יָמִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

עָנָה רַבֵּנוּ ז"ל וְאָמַר בְּקוֹל
חֲזָק מֵעֲמֻק הַלֵּב : וַמָּה אָמַר
לָכֶם, אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה,
הֵינּוּ מְלֵהוּת אֶצְלוֹ עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה...

(חיי-מוהר"ן, סימן תו)